

Dagbladet

mer å snakke om

Reportasjeteater Foreldremøte

Dagbladet. Publisert på trykk 03.04.2011. Profil: Foreldremøte. Andreas Wiese. Side: 31.

Et foreldremøte er ingen barnehage Av Goksøyr og Martens Nationaltheatret, Malersalen

Tett på, gjenkjennbart og underholdende

TEATER: Det er sammen med barn man kan lære å kjenne seg selv, men det er på foreldremøter man kan lære å kjenne andre. I sitt femte samarbeidsprosjekt med Nationaltheatret har parhestene Goksøyr

&

Martens tatt for seg foreldremøtet. Vi snakker om barnehagevarianten, det med altfor små stoler, kaffe og boller.

Goksøyr og Martens har drevet grundig research, mens scenograf Olav Myrvedt har bygget opp en komplett barnehage i malersalen. Der sitter vi alle, men skuespillerne spredd rundt oss.

Rollene er til å kjenne igjen: Psykiateren som har vært gjennom noen barnekull før med sin vesentlig yngre kone, den private næringsdrivende med større engasjement enn selvinnsikt, stefaren og foreldrerepresentanten, den nyskilte og sårbare barnefare, den enslige moren som gjerne vil forby bruk av dette strenge nei-ordet. Den tette formen er en strålende arena for karakterskuespilleri, for aktiv undertekst og klare små gester. Aagot Sendstad treffer som rutinert barnehagestyrer, raskt vekslende mellom postulert åpenhet, rå hersketeknikk og plutselig mangel på kontroll. Noe av det spennende med denne formen er å følge skuespillernes detaljarbeid med sine skikkelser, hva de gjør når de ikke har ordet.

Det er noe med foreldremøte-settingen som lokker mot bekjennelser og intimitet: Vi har jo alle barn, vi er et fellesskap. Det er en arena vi gjerne vil vise oss fram som gode foreldre til praktfulle barn. Samtidig bobler konfliktene rett under: Helvete er de andres unger.

Replikkene og skikkelserne dokumenter at researchen er gjort på vstkanten: Ryddegruppen blir ikke noe problem, for hvis flere bare sender au-pairene sine, trengs bare et par foreldre til å passe på.

Men hva om et barn ikke får leke med de andre, og pappa insisterer på å ta det opp i plenum? Få ting gjør moderne mennesker mindre empatiske enn angrep på egne barn. Konflikten er gode nettopp fordi de er nære og gjenkjennbare. Samtidig er det vanskelig å ha skarpt fokus når man kommer så tett på: reportasjeforens flakking mellom scener og tematikk har sin styrke i gjenkjennelsene, i samspillet mellom publikums erfaring og skuespillernes skikkelser, ikke i dramaets dybde..

Goksøyr

&

Martens holder en struktur, og skifter stemninger med allsang og bjelleritualer. Resultatet er et gruppeportrett av foreldrerollen og atferd i dag. Dette er vår nåtid, og teatermakerne har arbeidet fram sin egen sjanger dokumentarteater. Det tåler vi mer av.

Rå hersketeknikk

Barnet utenfor

© Dagbladet